

ת"פ 70735/09/16 - מדינת ישראל נגד חמאדה מנצור תושבי איו"ש

בית משפט השלום בראשון לציון

23 מרץ 2017

ת"פ 70735-09-16 מדינת ישראל נ' מנצור

מ"ת 70765-09-16

מספר פל"א 423389/2016

לפני כבוד השופטת שירלי דקל נוח
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם חמאדה מנצור תושבי איו"ש

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד יפית ברדה

ב"כ הנאשם: עו"ד אסף שלם

הנאשם התייצב

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע בעבירה של שימוש במסמך מזויף לפי סעיף 420 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), התחזות כאדם אחר במטרה להונות, עבירה לפי סעיף 441 סיפא לחוק העונשין וכן בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 27.9.16, בשעה 23:30 או בסמוך לכך, שהה הנאשם בתוך מבנה הסמוך לפונדק אסא בבית דגן, כשאין בידיו אישורי כניסה, שהייה או עבודה בישראל כדין.

בנסיבות המתוארות, פנו שוטרים לנאשם וביקשו ממנו להזדהות. הנאשם הציג לשוטרים תעודת זהות ישראלית הנושאת את פרטיו של שלאידה אחמד ת"ז ותמונתו של הנאשם עליה. עבור תעודה זו שילם הנאשם כ-600 ₪ במקום

ובמועד שאינו ידוע במדויק למאשימה.

הסדר בין הצדדים

2. הצדדים הגיעו להסדר דיוני במסגרתו הנאשם חזר בו מכפירתו, הודה והורשע בכתב האישום כמפורט לעיל. לא היה הסדר לעניין העונש.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה טען כי הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה של כניסה לישראל שלא כדין הינו בטחון הציבור וזכותה של המדינה לקבוע מי ייכנס בשעריה. אשר לעבירות של התחזות כאדם אחר ושימוש במסמך מזויף ציין כי מדובר בפגיעה באושיות החוק, פגיעה במסמכים רשמיים של המדינה ובפגיעה בסדרי החוק והשלטון.

ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם את עבירת הכניסה לישראל שלא כדין הוא החל מחודש מאסר בפועל ל-6 חודשי מאסר וענישה נלווית וכי בענייננו המתחם אמור להיות חמור יותר, בשל העבירות הנלוות ומתחם העונש נע בין 3 ל-9 חודשי מאסר בפועל, והפנה לפסיקה.

ב"כ המאשימה טען כי יש להתחשב בהודאתו של הנאשם שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ועתר להשית עליו עונש של 3 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

4. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם נכנס לישראל לצורכי פרנסה. לדבריו, על בית המשפט להתחשב בכך שהנאשם מפרנס את משפחתו המונה 12 נפשות, ובעובדה כי אביו של הנאשם נכה ואינו עובד ואחיו עיוור. אציין כי ב"כ הנאשם לא המציא כל מסמך לתמיכה בטענות אלו, על אף שמסר כי יוכל להמציא מסמכים בנדון.

ב"כ הנאשם טען כי העבירות הנלוות לעבירת הכניסה לישראל הן עבירות הנבלעות בתוך עבירת הכניסה שלא כדין. ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל-5 חודשי מאסר בפועל, והפנה לפסיקה. ב"כ הנאשם עתר להשית על הנאשם מאסר שיחפוף את ימי מעצרו בגין תיק זה ולהשית עליו בנוסף מאסר על תנאי וענישה כספית. לדבריו, ענישה כספית לאדם השווה בישראל שלא כדין שקולה למאסר עצמו. עוד טען ב"כ הנאשם כי הנאשם הינו אדם נורמטיבי, ללא עבר פלילי, אינו מסורב כניסה לישראל ואינו בעל עבר בטחוני.

הנאשם ניצל את ההזדמנות לומר את דברו והביע חרטה על מעשיו. הנאשם מסר כי הוא בא ארצה למטרות פרנסה ואז נתפס, כי משפחתו מונה 12 נפשות, וכי סיים את לימודיו באוניברסיטה אולם לא מצא עבודה.

דין והכרעה

5. הנאשם שהה בישראל שלא כדין וכאשר התבקש להזדהות התחזה לאדם אחר תוך שימוש במסמך מזויף.

השאלה הראשונה הניצבת היא כיצד יש לקבוע את מתחם העונש ההולם שעה שקיימות מספר עבירות בכתב האישום. כלומר, האם יש לראות בהן כ"אירוע אחד" או כ"מספר אירועים נפרדים".

סעיף 40ג לחוק העונשין, דן במצב של ריבוי עבירות, וקובע כי כאשר מדובר במספר עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע בית המשפט עונש הולם לאירוע כולו ויגזור עונש אחד לכלל העבירות שבוצעו, בעוד שאם עסקין במספר עבירות שניתן לראותן כמספר אירועים שונים, אזי יקבע בית המשפט מתחם עונש הולם לכל אירוע ואירוע, ולאחר מכן, יגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים.

בענייננו, מדובר באירוע אחד, שעה שעבירות ההתחזות והשימוש במסמך מזויף בוצעו בו בעת עם העבירה של כניסה לישראל שלא כדין, ועל כן, יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לאירוע כולו.

כפי שנקבע בסעיף 40 ב לחוק העונשין, לשם קביעת עונשו של הנאשם, על בית המשפט להתחשב בעקרון המנחה בענישה, שהינו עקרון ההלימה, כלומר, קיום יחס הולם בין חומרת העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירות בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בשלושה פרמטרים: האחד, הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, השני, מדיניות הענישה הנהוגה, והשלישי, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

כניסה לישראל שלא כדין וללא קבלת היתר, פוגעת בערך החברתי של זכות המדינה לקבוע מי יכנס לתחומיה ומגדילה את הפוטנציאל לסיכון ביטחוני -

"מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בבטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין. ענייננו מצטמצם לאותם שב"חים שנכנסים שלא כדין לצרכי פרנסה, ולאחר מכן מבקשים לשוב לביתם. מידת הפגיעה של התנהגות מסוג זה בבטחון המדינה פחותה. אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה. במקרים שבהם מטרת הכניסה שלא כדין היא פעילות חבלנית הפגיעה בערך המוגן של בטחון המדינה היא חמורה. אולם, לא די בהגברת הפוטנציאל האמור כדי לייחס לנאשם ספציפי, אשר אינו מבקש לפגוע בבטחון המדינה, את החומרה האמורה (ראו גם: הלכת פראגין, בפסקאות ח'ט"ו לפסק דינו של השופט א' רובינשטיין, ובפסקה 7

לפסק דינו של השופט י' דנציגר). הדברים יפים גם באשר לסיכון לפשיעה כאשר אין כל עבירה נלווית לעבירת השב"ח" (רע"פ 3677/13 אלהרוש נ' מדינת ישראל (9.12.14) (להלן: "עניין אלהרוש").

הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה מביצוע עבירות של שימוש במסמך מזויף והתחזות כאדם אחר במטרה להונות הינו פגיעה בסדרי החוק והשלטון וכן במסמכיה הרשמיים של מדינת ישראל.

בחנית מידת הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות המקרה מובילה למסקנה כי הנאשם פגע בערכים המוגנים באופן משמעותי, שכן נכנס לישראל ללא היתר וביוזעין, השתמש במסמכים מזויפים בהם הצטייד מבעוד מועד והתחזה כאדם אחר, על מנת לחמוק מרשויות החוק.

טענת ב"כ הנאשם כי הנאשם הגיע ארצה למטרות פרנסה אינה עולה מעובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם. עם זאת, אתחשב בטענה זו עת אקבע את עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה.

התביעה בטיעוניה לעונש הפנתה לפסק דין יחיד, שניתן טרם פסיקתו של בית המשפט העליון בעניין אלהרוש - ת"פ (שלום-רחובות) 58239-07-12 **מדינת ישראל נ' חושיה** (20.8.12) - באותו מקרה הנאשם הודה והורשע בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, שימוש במסמך מזויף והפרעה לשוטר. הנאשם נעדר עבר פלילי קודם. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל-9 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה כמפורט להלן:

ת"פ (שלום-פ"ת) 1673-11-15 **מדינת ישראל נ' נופל** (18.2.16) - הנאשם הודה והורשע בעבירות של הפרעה לשוטר וכניסה לישראל שלא כדין. הנאשם נשוי לישראלית ואף הגיש בקשה לאיחוד משפחות. בית המשפט קבע כי לנוכח הנסיבות ההומניטריות המיוחדות של המקרה, יש מקום להשית על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם, אשר אינו כולל רכיב נוסף של מאסר בפועל מעבר לשני ימי המעצר שריצה הנאשם, והשית עליו עונש של 2 חודשי מאסר על תנאי וקנס כספי.

לדידי, אין מקום ללמוד ממקרה זה לענייננו, שעה שבמקרה דנן לא עסקין במקרה ההומניטרי מיוחד וכניסתו של הנאשם לישראל לא הייתה למטרת איחוד משפחות.

ת"פ (שלום-נתניה) 17004-02-16 **מדינת ישראל נ' מהדאוי** (28.6.16) - הנאשם הודה והורשע בעבירות של הפרעה לשוטר וכניסה לישראל שלא כדין. לנאשם לא היה עבר פלילי קודם. בית המשפט קבע כי עבירת ההפרעה לשוטר הינה עבירה נלווית לעבירת הכניסה לישראל, ולכן המתחם העונשי שנקבע על ידי בית המשפט העליון הנע בין מאסר על תנאי ל-5 חודשי מאסר, מתאים גם למקרה זה. בית המשפט הסתפק בימי מעצרו של הנאשם בגין תיק זה והשית בנוסף על הנאשם עונש של מאסר על תנאי וקנס כספי. כאמור, במקרה זה הנאשם לא הואשם בעבירה של שימוש במסמך מזויף, וההפרעה לשוטר התבטאה אך בכך שאמר לשוטר שהוא מתגורר בתחומי מדינת ישראל.

ת"פ (שלום-רמלה) 5007-10-14 **מדינת ישראל נ' אבו גית** (8.1.15) - הנאשם הודה והורשע בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, התחזות לאדם אחר והפרעה לשוטר. הנאשם נכנס לישראל למטרות עבודה ונעדר עבר פלילי. בית המשפט ציין את הלכת אלהרוש בה קבע בית המשפט העליון כי מתחם העונש ההולם בעבירה של כניסה לישראל בלבד נע בין מאסר על תנאי ל-5 חודשי מאסר בפועל וציין כי למרות העבירות הנלוות יש להחיל את המתחם שקבע בית המשפט העליון בעניין אלהרוש בשינויים המחויבים. משכך, קבע בית המשפט כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל-6 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם מאסר בפועל כמניין ימי מעצרו, מאסרים על תנאי וקנס כספי.

בעניין אלהרוש נקבע כי מתחם העונש למי שביצע עבירה של כניסה לישראל, ללא עבירות נלוות, נע בין מאסר על תנאי לבין 5 חודשי מאסר בפועל וקנס שנע בין אפס ל-2,000 ₪.

בחנית מדיניות הענישה הנוהגת בתחום עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, שימוש במסמך מזויף והתחזות כאחר או עבירות נלוות דומות, מעלה כי הוטלו על נאשמים עונשים שונים, הכוללים בדרך כלל עונש של מאסר בפועל. ראה לדוגמא - ת"פ (שלום-ב"ש) 12825-08-14 **מדינת ישראל נ' חנני** (4.9.14); ת"פ (שלום-אילת) 8282-06-14 **מדינת ישראל נ' סלאודה** (9.7.14); ת"פ (שלום-רחובות) 25079-02-14 **מדינת ישראל נ' עבאס** (2.4.14); ת"פ (שלום-רחובות) 37240-01-14 **מדינת ישראל נ' אבו זיתון** (12.2.14); ת"פ (שלום-טבריה) **מדינת ישראל נ' גבור** (24.3.15); ת"פ (שלום-חיפה) 18131-01-17 **מדינת ישראל נ' אלעביאט** (19.1.17).

מהפסיקה עולה כי כאשר הנאשם ביצע עבירות נוספות על עבירת השב"ח, כדוגמת עבירות של זיוף מסמך והתחזות כאדם אחר, יש להעלות את הרף העליון של מתחם העונש.

לאור כל האמור, בהתאם לקביעות בית המשפט בעניין אלהרוש והפסיקה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את העבירות דן בנסיבותיהן נע בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות לסטייה ממתחם הענישה לחומרא מטעמי הגנה על שלום הציבור או לקולא מטעמי שיקום, ולא נטען על ידי מי מהצדדים כי יש לסטות ממתחם הענישה, ולפיכך, יש לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם הענישה.

כמצוות המחוקק, בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ובכללן, ההודיה ולקיחת האחריות של הנאשם, העובדה כי הטלת עונש מאסר בפועל תפגע בנאשם שזהו מאסרו הראשון, הנסיבות המשפחתיות של הנאשם כפי שנטענו, וכן העובדה כי הנאשם אינו בעל עבר פלילי קודם. לעניין גובה הקנס, אתחשב במצב הכלכלי הנטען של הנאשם, ואסתפק בהטלת קנס לא גבוה.

סוף דבר

6. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- (א) מאסר בפועל בן 45 ימים, בניכוי ימי מעצרו 27/9/16 עד 29/9/16.
- (ב) מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך 18 חודשים מיום שחרורו ממאסר עבירה מן העבירות בהן הורשע.
- (ג) קנס בסך של 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם לא יאוחר מיום 1.4.17.

אני מורה על השמדת תעודת הזהות המזוייפת.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים.

כספים שהופקדו במסגרת הליך המ"ת יוחזרו למפקידם, בהעדר כל מניעה כספית אחרת לרבות עיקולים.

ניתן והודע היום כ"ה אדר תשע"ז, 23/03/2017 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה , שופטת

הוקלדעלידייליאתאבזו